Ліщук Михайло народився 9 лютого 1977 року в селі Тройця. Там разом з сестрами пройшло його безтурботне дитинство та юні роки. Навчався в Тройцькій ЗОШ та в Заболотівській вечірній школі. Після здобуття середньої освіти, вступив до Коломийського МОД (1994-1997 рр.).

Під час строкової служби (1997-1999 рр.) став справжнім солдатом, здобувши звання сержанта.

7 березня 2001 року Михайло одружився з коханою дівчиною Галиною. У 2003 та 2004 роках народилися сини Ігор та Олександр, дуже схожі зовні на батька і, наче копія одне одного.

Родина проживала в с. Пруття, виховуючи синів та утримуючи домашнє господарство. У 2008 році сталася біда – повінь забрала їхню оселю, сім'ї довелося була змінити місце проживання. Їхній вибір впав на мальовниче село Хутір-Буділів, що під Снятином.

Михайло до натури був завжди усміхнений і водночас серйозний, спокійний, врівноважений, неконфліктний, не любив великих і гучних компаній, тому дружина і діти були для нього не лише сім'єю, але й тим колом, в якому знаходив натхнення. Любив читати, що є рідкістю в нас час. Надавав перевагу історичним виданням. Назбирав немалечку бібліотеку, прищепивши любов до читання та України одночасно і своїм синам.

Наступного дня після початку повномасштабної війни Михайло явився в Коломийський РТЦК та СП. З перших днів добровільно пішов захищати свою сім'ю та державу. Разом з своїми побратимами із Коломийської 10 гірсько-штурмової бригади пройшов всіляких пекл воєнно-запалювання. Займав посаду оператора штабу протитанкового артилерійського дивізіону.

2 липня 2022 року, перебуваючи на бойовій позиції потрапив під ворожий обстріл і отримав поранення несумісні з життям. В районі села Спірне, що на Донеччині, відбувся його останній бій, бій за Україну, бій за майбутнє вільної України. Сумна звістка про смерть Героя сколихнула сім'ю та рідний край. Похоронили Героя Ліщука Михайла в с. Хутір-Буділів, яке стало для нього останнім прихистком.

28 листопада 2022 року Указом Президента України воїна-героя Ліщука Михайла Васильовича нагороджено орденом «За мужність» III ступеня і медалю «За заслуги перед Прикарпаттям» (посмертно).

Скільки болю і страждань принесла в українські родини ця жахлива війна. Скільки пролито крові і сліз. Скільки невинних жертв і горя. Нові герої стають в стрій Небесного Легіону, тримаючи небо над нами. Тому ми вистоїмо і тут, на землі, заради тих, хто віддасть кров'ю відстояти нам свободу.

Поклін не забудемо тієї святої жертви українських дочок і синів!

Lishchuk Mykhajlo Vasyl'ovych (Feb. 9, 1977 - July 2, 2022)

Date of birth: Feb. 9, 1977

Date of death: July 2, 2022

Date of burial: July 6, 2022

From: Khutir-Budyliv, Sniatynska urban community, Kolomyia District, Ivano-Frankivsk Oblast

Died in the area of: Spirne, Soledarska urban community, Bakhmut District, Donetsk Oblast

Rank: Sergeant

Military Unit: 10th separate mountain assault brigade

Sources:

- https://lostarmour.info/ukr200
- https://galka.if.ua/zelenskyy-nahorodyv-ordenamy-za-muzhnist-28-zahyblykh-voini…
- https://snyatyn-rada.gov.ua/news/1719560113/
- https://www.victims.memorial/people/mykhailo-lishchuk
- https://snyatyn-rada.gov.ua/news/1688275566/